

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 13Co/776/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6412215096
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 06. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Danica Kočíčková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6412215096.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, ako súd odvolací v právnej veci navrhovateľa BL Telecom debt. s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 45 535 108, v konaní právne zastúpeného Advokátskou kanceláriou SOUKENÍK - ŠTRPKA, s.r.o., so sídlom Šoltésovej 14, 811 08 Bratislava, IČO: 36 862 711, proti odporcovi K. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom R. č. d. XXX, XXX XX R., v konaní o zaplatenie 248, 95 € s prísl., o odvolaní navrhovateľa proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom č.k. 10C/16/2014-49 zo dňa 22. 04. 2014 takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu p o t v r d z u j e .

odôvodnenie:

Odvolaním napadnutým uznesením okresný súd pripustil vstup Hlasu spotrebiteľa, občianskeho združenia so sídlom vo Zvolene do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu. V odôvodnení predmetného uznesenia okresný súd uviedol, že navrhovateľ sa podaným návrhom domáhal, aby súd zaviazal odporcu zaplatiť navrhovateľovi 248,95 € s prísl.. V podaní zo dňa 09. 04. 2013 Hlas spotrebiteľa, občianske združenie so sídlom vo Zvolene oznámilo okresnému súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník na strane odporcu. V podaní zo dňa 10. 03. 2014 navrhovateľ namietal vstup vedľajšieho účastníka do konania. V predmetnom podaní navrhovateľ okrem iného uviedol, že nesúhlasí so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho vstup do konania. Podľa navrhovateľa predmetom konania nie je ochrana spotrebiteľa, ale individuálna žaloba na plnenie voči konkrétnej fyzickej osobe t.j. žaloba na zaplatenie žalovanej sumy s príslušenstvom. Okresný súd v odôvodnení odvolaním napadnutého uznesenia poukázal na ust. § 93 ods. 3,4 zák. č. 99/1963 Zb., Občiansky súdny poriadok (ďalej v texte len OSP) a na ust. § 25 ods. 1 zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a uviedol, že po preskúmaní všetkých zákonných podmienok dospel k záveru, že v danej veci vedľajší účastník na strane odporcu preukázal splnenie podmienok na vstup do konania a to, že predmetom jeho činnosti je ochrana práv spotrebiteľov, nakoľko sa v danej veci jedná o sporové konanie, ktoré súvisí s predmetom ochrany práv spotrebiteľa, bez povinnosti spotrebiteľského združenia ako vedľajšieho účastníka preukazovať právny záujem na výsledku sporu. Okresný súd majúc za to, že nie je rozhodujúce, či vedľajší účastník v danej veci vystupuje na strane navrhovateľa alebo odporcu, vstup vedľajšieho účastníka na strane odporcu do konania pripustil.

Proti predmetnému uzneseniu okresného súdu sa v zákonom stanovenej lehote navrhovateľ odvolal a v odvolaní uviedol, že odvolanie odôvodňuje ust. § 205 ods. 2 písm. f/ OSP. Uviedol, že v zmysle ust. § 93 ods. 2 OSP nie je potrebné, aby vedľajší účastník mal záujem na výsledku konania, ale zákon ustanovuje podmienku, aby predmetom činnosti tohto vedľajšieho účastníka bola ochrana práv, o ktoré v konaní ide. Zdôraznil, že podstatnou podmienkou vstupu vedľajšieho účastníka do konania je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať. Potreba súhlasu podľa navrhovateľa vyplýva zo samotnej podstaty a účelu vedľajšieho účastníctva. V uvedenej súvislosti poukázal navrhovateľ na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo/188/2012 zo dňa 05. 02. 2013, v zmysle ktorého: „ z ustanovenia § 93 Občianskeho súdneho poriadku nemožno žiadnym spôsobom

vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka, svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Zdôraznil, že je pojmovo vylúčené, aby účastník konania bol pred súdom podporovaný niekým, účasť koho si v konaní neželá. To, že niekto chce v konaní pred súdom podporovať hlavného účastníka konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, automaticky neznamená, že ním poskytovaná procesná pomoc je hlavnému účastníkovi vítaná, že mu vyhovuje a že s ňou musí za každých okolností súhlasiť. To v plnej miere platí aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi, na ktorého sa vzťahuje ust. § 93 ods. 2 OSP. Účel procesnej pomoci vedľajšieho účastníka hlavnému účastníkovi v sporovom konaní môže byť naplnený len ak hlavný účastník konania s takýmto vstupom súhlasí. Účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby sa na jeho strane zúčastnil konania vedľajší účastník. V zmysle vyššie uvedeného musí súd vždy účastníkov konania právne relevantným spôsobom upovedomiť o procesnom úkone vedľajšieho účastníka, ktorým vedľajší účastník prejavil vôľu vstúpiť do konania a zároveň musí mať súd vždy jasno, či účastník, ktorého chce vedľajší účastník podporovať s jeho podporou súhlasí resp. či s vedľajším účastníctvom nevyjadril nesúhlas, nakoľko súd musí zákonom zodpovedajúcim spôsobom reagovať na prípadný nesúhlasný procesný úkon hlavného účastníka. V závere odvolania navrhovateľ navrhol, aby odvolací súd podľa ust. § 220 OSP odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu zmenil tak, že vstup vedľajšieho účastníka do konania sa nepripúšťa.

K obsahu odvolania navrhovateľa sa vedľajší účastník na strane odporcu písomne vyjadril a vo vyjadrení uviedol, že sa plne stotožňuje s odvolaním napadnutým uznesením okresného súdu a na podporu jeho správnosti dodáva, že ust. § 93 ods. 2 OSP upravuje spôsob, akým vedľajší účastník vstúpi do konania resp. akým získa procesné postavenie vedľajšieho účastníka. V tomto prípade sa vedľajší účastník stáva nositeľom procesných práv a povinností doručením oznámenia súdu, že vstupuje do konania ako vedľajší účastník resp. doručením oznámenia, že do konania vstupuje na základe výzvy niektorého z účastníkov. Zdôraznil, že zo žiadneho z ustanovení Občianskeho súdneho poriadku nevyplýva, že by sa pre vstup vedľajšieho účastníka do konania vyžadoval výslovný súhlas spotrebiteľa so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Je tomu tak v prvom rade preto, že Občiansky súdny poriadok umožňuje konajúcemu súdu rozhodovať o prípustnosti vedľajšieho účastníctva len na návrh (§ 93 ods. 3 posledná veta OSP), pričom za návrh je v zásade potrebné považovať relevantnou formou vyjadrený prejav vôle hlavných účastníkov konania alebo niektorého z nich, ktorým je vyjadrený nesúhlas so vstupom tretej osoby ako vedľajšieho účastníka konania do konania (nález Ústavného súdu SR č. k. 4 ÚS 480/2012-72 zo dňa 14. 02. 2013). Z vyššie uvedeného podľa vedľajšieho účastníka v prvom rade vyplýva, že súd na ktorom sa vedie konanie, do ktorého vstúpil vedľajší účastník ex offio neposudzuje, či je vstup vedľajšieho účastníka do konania prípustný. Na druhej strane je ale povinnosťou súdu upovedomiť účastníkov o vstupe vedľajšieho účastníka do konania s tým, že účastníci konania majú následne právo vysloviť proti tomuto vstupu námietku. V prípade ak námietka proti vstupu vedľajšieho účastníka do konania vznesená nebude, je konajúci súd povinný s vedľajším účastníkom riadne konať tak, aby mu boli zabezpečené všetky procesné práva (§ 93 ods. 4 OSP). Len pre prípad, že uvedená námietka vznesená bude, je konajúci súd povinný preskúmať prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Zatiaľ čo v prípade námietky účastníka, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania vstúpil bude na nepripustenie účasti vedľajšieho účastníka v zásade stačiť už samotný výslovný prejav vôle, ktorým tento účastník vyjadrí, že si účasť vedľajšieho účastníka v konaní na svojej strane neželá; ak podá námietku proti vstupu vedľajšieho účastníka účastník, na stranu ktorého vedľajší účastník do konania nevstúpil, dôvodom na nepripustenie vstupu vedľajšieho účastníka do konania nemôže byť len samotná skutočnosť, že protistrana súhlas so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu výslovne neudelila. Je tomu tak podľa vedľajšieho účastníka z toho dôvodu, že výslovne udelený súhlas účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka na svoju stranu platná právna úprava nevyžaduje. V uvedenej súvislosti poukázal vedľajší účastník na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4 Obdo 52/2012, ktorý v tam prejednávanom prípade vylovil, že „súhlas žalovaného, ktorého vedľajší účastník (združenie na ochranu spotrebiteľa) svojim vstupom podporil nebol potrebný, keď legitímáciu vedľajšieho účastníka na vstup do konania tomuto dal samotný zákon“.

Vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa zaujal ďalej stanovisko aj k argumentácii navrhovateľa, obsahom ktorej bol odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 a to tak, že zo strany navrhovateľa došlo v odvolaní k nesprávnej interpretácii uvedeného rozhodnutia NS SR, tak ako to už objasnil Krajský súd v Banskej Bystrici vo svojich rozhodnutiach sp. zn. 15 Co/ 15/2014 zo dňa 25. 02. 2014 a sp. zn. 16Co/118/2014 zo dňa 12. 02. 2014, v ktorých krajský súd uviedol, že dovolací súd vo svojom rozhodnutí sp. zn. 3 Cdo 188/2012

síce ako jednu z podmienok účasti vedľajšieho účastníka v konaní uviedol, že touto podmienkou je aj súhlas hlavného účastníka so vstupom vedľajšieho účastníka do konania, z ďalších častí odôvodnenia jeho rozhodnutia však možno jednoznačne vyvodiť, že uvedená podmienka súhlasu so vstupom do konania má charakter podmienky negatívnej. Dovolací súd totiž v rámci odôvodnenia svojho rozhodnutia v prvom rade uviedol, že súd z vlastnej iniciatívy neskúmal, či je vedľajšie účastníctvo prípustné alebo neprípustné, pretože o neprípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhoduje súd, len ak niektorý z účastníkov namietne neprípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Aj vtedy, keď vstup do konania iniciuje samotný vedľajší účastník, majú účastníci právo vyjadriť sa k jeho úkonu, ktorým prejavil, že vstupuje do konania a prípadne namietat neprípustnosť tohto vstupu. Pokiaľ potom dovolací súd uviedol, že podstatnou podmienkou vedľajšieho účastníctva v konaní je súhlas hlavného účastníka, na strane ktorého chce vedľajší účastník vystupovať, tak následne k tejto podmienke precizoval, že: „z ust. § 93 OSP nemožno žiadnym spôsobom vyvodiť, že by vedľajší účastník mohol v konaní vystupovať napriek nesúhlasu ním podporovaného účastníka; svoj nesúhlas s vedľajším účastníctvom tento účastník nemusí ani odôvodňovať. Aj keď sa určitý subjekt stáva vedľajším účastníkom už v momente, keď súdu dôjde jeho procesný úkon obsahujúci prejav vôle vstúpiť do konania v procesnom postavení vedľajšieho účastníka, má podľa vedľajšieho účastníka účastník konania, ktorého chce vedľajší účastník v konaní podporovať, procesné právo vyjadriť nesúhlas so vstupom vedľajšieho účastníka do konania. Hlavný účastník konania má právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť v konaní si neželá. V uvedenej súvislosti vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa uviedol, že pokiaľ v súvislosti s podmienkou prípustnosti vedľajšieho účastníctva dovolacím súdom označenou ako súhlas hlavného účastníka konania, na strane ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, používa dovolací súd slovné spojenie „účastník má právo prípadne namietat prípustnosť tohto vstupu“, „hlavný účastník nesúhlas nemusí odôvodňovať“, „účastník má právo vyjadriť svoj nesúhlas a právo svojim nesúhlasom zabrániť tomu, aby pred súdom na jeho strane v pozícii vedľajšieho účastníka konal ten, koho účasť si v konaní neželá“, tak dovolací súd má podľa vedľajšieho účastníka na mysli to, že táto podmienka nie je splnená vtedy, ak účastník konania, na strane ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať, právne relevantným spôsobom výslovne vyjadriť vôľu vedľajšieho účastníctvo v konaní neprípustiť. Správnosti uvedeného výkladu uznesenia dovolacieho súdu podľa vedľajšieho účastníka nasvedčuje aj akýsi návod NS SR adresovaný všeobecným súdom, ktorého sa tieto majú držať v prípade, ak do konania vstúpi vedľajší účastník, v rámci ktorého dovolací súd vyslovil nasledovné: „zodpovedá zákonu procesný postup súdu, v rámci ktorého oznámi účastníkom konania, že určitý subjekt vstúpil do konania ako vedľajší účastník a vyzve ich, aby sa k tomuto vstupu vyjadrili. Súdom vyzvaní účastníci môžu vyjadriť svoje nesúhlasné stanovisko so vstupom vedľajšieho účastníka do konania“. Na základe uvedených skutočností vedľajší účastník na strane odporcu vo vyjadrení k odvolaniu navrhovateľa navrhol, aby odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne potvrdil a zároveň si uplatnil trovy odvolacieho konania v celkovej výške 48,45 €.

Krajský súd ako súd odvolací prejednal vec v rozsahu danom odvolaním navrhovateľa podľa ust. § 212 ods. 1 OSP, bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 OSP a odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu podľa ust. § 219 ods. 1,2 OSP ako vecne správne potvrdil.

Po preskúmaní veci odvolací súd uvádza, že odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu, ktorým okresný súd pripustil vstup Hlasu spotrebiteľa, občianskeho združenia so sídlom vo Zvolene (ďalej v texte aj Združenie) do konania ako vedľajšieho účastníka na strane odporcu, je správne. Podľa znenia ust. § 93 ods. 2,3 OSP v znení platnom a účinnom do 31. 12. 2014, teda v čase keď Združenie ako vedľajší účastník na strane odporcu vstúpilo do konania, „ako vedľajší účastník sa môže popri navrhovateľovi alebo odporcovi zúčastniť konania aj právnická osoba, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu. Do konania vstúpi buď z vlastného podnetu alebo na výzvu niektorého z účastníkov urobenú prostredníctvom súdu. O prípustnosti vedľajšieho účastníctva súd rozhoduje len na návrh“. Citovaným zákonným ustanovením bol s účinnosťou od 15. 10. 2008 (zák. č. 384/2008 Z. z.) do právnej úpravy vykonanej Občianskym súdnym poriadkom zavedený tzv. druhý typ vedľajšieho účastníctva. Cieľom novelizovaného znenia ustanovenia § 93 ods. 2 OSP v zmysle novely uskutočnenej zákonom č. 384/2008 Z. z. bolo rozšíriť ochranu práv dotknutých subjektov (napr. spotrebiteľov) v prípadoch, v ktorých existuje dôležitý verejný záujem. V praxi ide hlavne o právnické osoby zamerané na ochranu jednotlivcov a skupín pred diskrimináciou, na ochranu spotrebiteľov a pod. V rámci tohto druhého typu vedľajšieho účastníctva sa na rozdiel na prvého typu vedľajšieho účastníctva hmotnoprávny záujem na výsledku konania neskúma. Legitimáciu na vstup do konania dáva vedľajšiemu

účastníkovi samotný zákon, pričom ust. § 93 ods. 2,3 OSP v znení účinnom do 31. 12. 2014 nelimituje vstup vedľajšieho účastníka do konania súhlasom hlavného účastníka, na podporu ktorého má vedľajší účastník v konaní vystupovať. V uvedenej súvislosti odvolací súd vo vzťahu k odvolacím námietkam navrhovateľa súvisiacim so vstupom Združenia do konania uvádza, že tieto odvolacie námietky nie sú opodstatnené a odkaz na uznesenie Najvyššieho súdu SR 3 Cdo 188/2012 zo dňa 05. 02. 2013 je vytrhnutý z kontextu, pretože v uvedenom uznesení bola, tak ako je vyššie uvedené, iná právna situácia.

Na základe uvedených skutočností odvolací súd odvolaním napadnuté uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1,2 OSP potvrdil.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.